

2021. gada 10. oktobrī
20. sv. pēc Vasarsvētkiem

1) Jes.51,9-16

2) Ef. 5, 15 – 21

Jņ.4,47-54

Mīļie draugi Katlakalna draudzē:

Es jums sūtu sirsnīgus sveicienus no Vihern (Wichern) draudzes Lībekā. Ir tik skumji, ka es nevaru būt kopā ar jums šajās dienās, kā bija plānots. Covid situācijas dēļ mums ar vīru Martinu nācās atcelt mūsu ceļojumu. Mēs ceram, ka varēsim jūs apciemot nākamajā pavasarī ap 22. aprīli. Mēs visi paturam jūs savās lūgšanās, kamēr Latvija cīnās ar trešo vilni. Sveicieni no

Kristas un Berndas, un Gizelas, un mācītāja Kristiana, kā arī no mūsu otrā priekšsēdētāja Svena Šefera. Viņi visi vēl jums labu un cer nākamajā vasarā satikties ar dažiem no jums, jo mēs ielūdzām jūs atbraukt uz Vasarsvētkiem, lai piedalītos dievkalpojumā un kopā pavadītu laiku.

Šodien ierodoties Katlakalnā, es apsolīju uzstāties ar sprediķi, tāpēc tagad vēlos jūs uzrunāt vismaz caur šo mazo video vēstījumu. Es izvēlējos pirmo lasījumu rindu no pravieša Jesajas un vēstules Efeziešiem, kā arī Jāņa evaņģēlija.

Vecās Derības lasījumā Israēla tauta sauc uz to Kungu. Viņi cenšas atgādināt Dievam par viņa iespaidīgo Israēla tautas radīšanu un izglābšanu, kad viņi senajos Mozus laikos atstāja Ēģipti, lai ieietu Svētajā zemē. Pravieša Jesajas grāmata ir sarakstīta vēlāk Babilonas trimdas laikā. Tajā laikā israēlieši atkal tika izsūtīti ārpus savas valsts, un viņi ilgojās atgriezties Israēlā. Un šajā 51. nodaļā Dievs atbild uz viņu lūgšanām, sakot: *Es esmu jūsu mierinātājs un iepriecinātājs*. Neuztraucieties par jūsu apspiedējiem. Es liku savu vārdu tev mutē un aizsedzu tevi ar savām rokām. Es no jauna radīšu debesis un zemi un ļaušu jums būt manai tautai.

Šajos vārdos ļaudīm pie Babilonas upēm ir liels mierinājums, un viņiem tas ir ļoti vajadzīgs. Viņi atceras Dieva lielos darbus, tādus kā, radīšana – sakot, ka visu ir radījis Dievs, visu, kas ir mums apkārt un mūs pašus – vai Dieva tautas izglābšana no Ēģiptes, kur viņi bija vergi un spiesti smagi strādāt, kas viņus gandrīz nonāvēja, vai viņus vajāja, draudot nogalināt viņu bērnus, tomēr Dievs viņus izglāba un izveda no šīs iznīcinošās situācijas. Viņi tika atbrīvoti. Viņi izdzīvoja. Atceroties šos senos stāstus, šie israēlieši Babilonā vēlāk guva jaunu cerību pārvarēt viņu dzīves draudīgās situācijas.

Tādā veidā viņi šodien arī mums var būt paraugs. Jo arī uz mūsu dzīvēm attiecas tas pats **apsolījums par Dieva pestīšanas spēku no visa ļaunā un visiem dzīves**

apdraudējumiem. Mēs varam atcerēties, ka Dievs radīja visu šo zemi un padarīja to par skaistu vietu, kurā mums dzīvot. Mēs varam atcerēties Dieva dzīvības spēku, pārraujot vergu važas un atbrīvojot tos tāpat kā israēliešus no Ēģiptes. Un mēs varam arī atcerēties, ka Babilonas trimda tika izbeigta un cilvēki galu galā varēja doties mājās. Jo ar to beidzas Jesajas stāstītais stāsts: Galu galā, Babilonas trimda beidzās un tika pārvarēta. Parādījās jauns ķēniņš Kīrs, un viņš sakāva babiloniešus un tādējādi arī atbrīvoja israēliešus.

Mēs kā kristieši, protams, ticam Jēzum kā mūsu glābējam, kurš mums galu galā parādīja Dieva mīlestību un Dieva spēku, un dzīvības novēlējumu ar Kristus augšāmcelšanos un nāves pārvarēšanu. Šodienas lasījums no Jāņa evaņģēlija ir vēl viens piemērs tam, **kā Dievs var dot dzīvību pat iznīcinošās situācijās.** Mēs dzirdam no ķēniņa galminieka. Viņa dēls ir smagi slimš. Tēvs, protams, ir ļoti noraizējies par savu bērnu, kas ir pie miršanas. Viņš lūdz Jēzu palīdzēt. Sākumā Jēzus, šķiet, ir dusmīgs uz cilvēku, kas lūdz pēc Dieva spēka zīmes. Bet cilvēks ļoti skaidri pasaka, ka te runa nav par zīmēm. Viņš vienkārši izmisīgi meklē palīdzību. Tāpēc Jēzus dziedina slimo zēnu, tikai pasakot tēvam: "**Tavs dēls ir dzīvs.**"

Dažreiz es vēlētos, kaut Jēzus staigātu starp mums un mēs varētu lūgt viņu izārstēt visus mūsu slimos cilvēkus. Katru, kas šodien slimo ar Covid un citām slimībām. Dziedināt visas slimības, kas nomoka cilvēkus. Mums joprojām ir vajadzīga pacietība. Bet kopā ar pravieti Jesaju es gribētu jūs šodien mudināt atcerēties visus Dieva labos darbus un Jēzus Kristus dziedinošo spēku, pie kā turēties jūsu lūgšanās un pašārvībā, ka Viņš galu galā mums palīdzēs. **Dieva dziedinošais spēks mūsu vidū cenšas būt iedarbīgs.**

Es ticu, ka ir cerības zīmes. Man **vakcinācija ir cerības zīme**, kas vairumam vakcinēto Covid pacientu novērš ļoti sliktas sekas. Centieni aizsargāt no pandēmijas, piemēram, ar **masku nēsāšanu** un mēģinot pasargāt sevi un citus, ir cerības zīme. Izmantosim labās iespējas, kas mums ir, lai pārvarētu šo slimību. Paļaujoties uz to, ka Dievs ir dzīvības Dievs, kas mūs vada cauri visām bēdām. Un paļaujoties uz to, ka Dievs mums palīdz ar citu apkārtējo cilvēku palīdzību. Dieva rokas ir mūsu rokās, un Dieva kājas ir mūsu kājās. Tas Kungs mūs jau ir svētījis. Un Viņš to darīs vēlreiz. Lai Dievs jūs svētī un pasargā! Āmen.

Mācītāja Barbara Hoffmann-Fette
Tulkojis māc.Oskars Skrodelis

